

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **M.B.**

oskarżonego z art. 107 § 1 k.k.s. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 30 lipca 2025 r.,

wystąpienia Sądu Okręgowego w Opolu

o przekazanie sprawy o sygnaturze akt II K 21/25 do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu,

na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

M.B został oskarżony o popełnienie przestępstw z art. 107 § 1 k.k.s. i in. Termin rozprawy głównej wyznaczono w sprawie na 16 maja 2025 r. Pismem z dnia 28 marca 2025 r. obrońca oskarżonego wniosła o odroczenie terminu z uwagi na zaplanowany swój urlop rodzicielski, przy czym dodała, że oskarżony nie zgadza się na ustanowienie substytutu. W tym samym piśmie obrońca wskazała na liczne dni w kwietniu, maju i czerwcu 2025 r., w których nie może uczestniczyć w rozprawie i zasugerowała, by przy wyznaczaniu terminu korzystać z kalendarza obrońcy, który jest umieszczony w Portalu Informacyjnym (k – 49 – 50). W dniu 14

kwietnia 2025 r. obrońca złożyła wniosek o wyłączenie sędziego (k – 74 – 77), który nie został uwzględniony (postanowienie z dnia 8 maja 2025 r.), a następnie w dniu 15 maja 2025 r. złożyła elektronicznie kolejny wniosek o odroczenie rozprawy, dołączając do niego zaświadczenie od lekarza sądowego z dnia 1 kwietnia 2025 r. wskazujące na to, że oskarżony będzie zdolny do uczestnictwa w czynnościach procesowych od 10 maja 2025 r. oraz kopię opinii lekarskiej, sporządzonej na potrzeby postępowania karnego prowadzonego przed Sądem Rejonowym w Zgorzelcu. W dniu 9 czerwca 2025 r. wpłynęło zaświadczenie wystawione przez lekarza sądowego z dnia 12 maja 2025 r., z którego wynika, że oskarżony będzie mógł uczestniczyć w czynnościach od 15 lipca 2025 r. Wcześniej, bo na rozprawie w dniu 16 maja 2025 r., Sąd Rejonowy w Kole ujawnił nadesłane w wersji elektronicznej dokumenty i na podstawie art. 37 § 1 k.p.k. wystąpił o przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze. Sąd wskazał, że jak wynika z nadesłanej przez obrońcę dokumentacji medycznej (opinia Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu z dnia 27 marca 2025 r.), oskarżony przebył poważny zabieg medyczny i, co prawda, może brać udział w postępowaniu sądowym, jednak jest to możliwe z istotnymi ograniczeniami. W szczególności, dowieszenie go do sądu właściwego wymaga zapewnienia mu transportu medycznego, co ze względu na odległość między miejscem zamieszkania oskarżonego a siedzibą sądu powodować będzie znaczne koszty, a także podróż ta mogłaby odbić się negatywnie na stanie zdrowia oskarżonego.

W świetle tych okoliczności Sąd właściwy do rozpoznania sprawy wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze, ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wystąpienie Sądu Rejonowego w Kole nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja uregulowana w art. 37 § 1 k.p.k. jest odstępstwem od gwarancyjnej zasady związanej z właściwością miejscową sądu. Odstępstwo od tej zasady musi być uzasadnione wyjątkowymi względami, które oceniać należy w perspektywie dobra wymiaru sprawiedliwości. Dobro wymiaru sprawiedliwości

może być uzasadnione potrzebą skutecznego przeprowadzenia procesu, co bez odstępstwa od właściwości miejscowej, byłoby w realiach sprawy mało realne. Według Sądu, okoliczności wskazujące na zaistnienie potrzeby przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu wynikają ze zgromadzonej dokumentacji medycznej oraz opinii biegłych z zakresu medycyny sądowej, dotyczących stanu zdrowia oskarżonego. Rzecz jednak w tym, że twierdzenie to jest zdecydowanie przedwczesne. Jak łatwo zauważyć, postępowanie w sprawie, także w fazie postępowania przygotowawczego, nie przebiegało sprawnie z uwagi na wnioski o zmianę terminów czynności procesowych związanymi z przeszkodami dotyczącymi oskarżonego i jego obrońcy. Pomijając kuriozalne oczekiwanie obrońcy, że Sąd będzie ustalał terminy rozpraw uwzględniając kalendarz występującego w sprawie adwokata, zauważyć należy, że nadesłana w formie elektronicznej dokumentacja medyczna nie została w żaden sposób potwierdzona a następnie zweryfikowana. Dokumenty te nie zostały wytworzone na potrzeby aktualnie prowadzonego postępowania i w gruncie rzeczy nie zostały przez Sąd ocenione. Podkreślić trzeba, że przesłane w dniu 15 maja 2025 r. zaświadczenie lekarskie wskazywało, że oskarżony nie może uczestniczyć w czynnościach sądowych właśnie do tej daty (k – 88). Dopiero późniejsze zaświadczenie (k – 121), którym oskarżony dysponował już od 12 maja 2025 r., wskazywało na przeszkodę trwającą do 15 lipca 2025 r.

W świetle tych uwag wystąpienie Sądu oparte o przepis art. 37 § 1 k.p.k. ocenić należy jako przedwczesne, ponieważ kwestia istnienia rzeczywistych przeszkód utrudniających prowadzenie postępowania przez Sąd właściwy miejscowo, nie została w rzeczywistości zweryfikowana w sposób procesowy, zatem brak jest obecnie uzasadnienia dla przekazania sprawy do rozpoznania sądowi właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania oskarżonego.

[WB]

[a.ł]

